

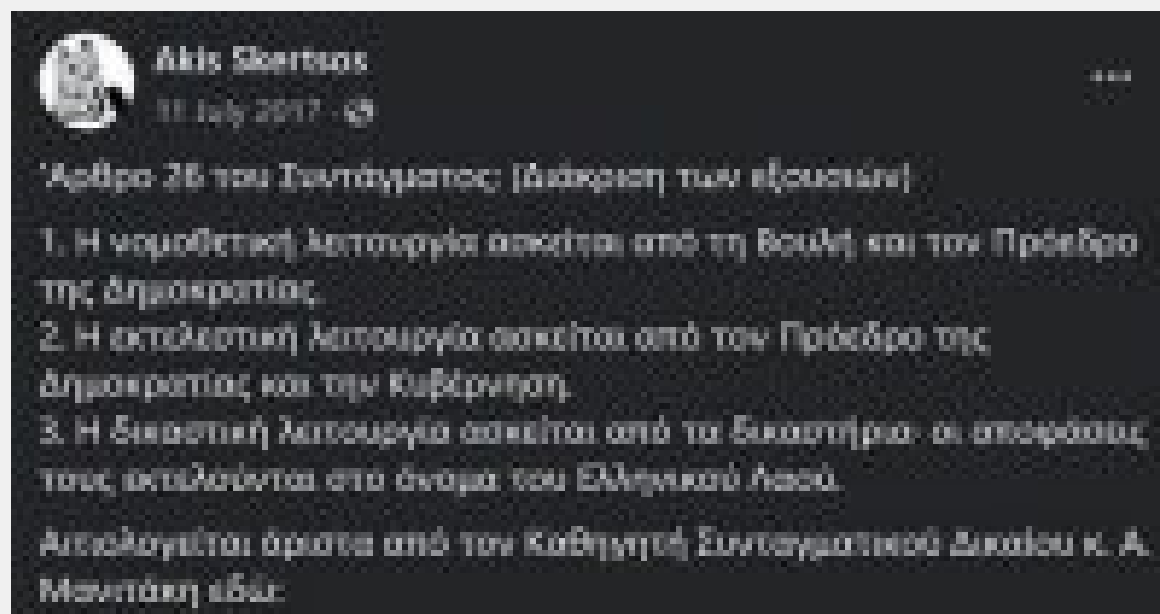

Στις 11 Ιουλίου του 2017 ο τότε γενικός διευθυντής του ΣΕΒ και σημερινός προσωπάρχης του Μαξίμου, Άκης Σκέρτσος ανάρτησε ένα φαινομενικά ουδέτερο σχόλιο στον λογαριασμό του στο Facebook. Απλώς αντέγραψε το Άρθρο 26 του Συντάγματος (διάκριση των εξουσιών) και ένα σχετικό σημείωμα του Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου κ. Α. Μανιτάκη.

Αδιάφορο; Όχι ακριβώς. Ήταν οι ημέρες που η ελληνική κοινωνία έβραζε για την προκλητική στάση της ελληνικής δικαιοσύνης απέναντι στην Ηριάννα. Τα προκλητικά σχόλια της έδρας ακόμη και για την προσωπική, σεξουαλική της ζωή προκαλούσαν αντιδράσεις έως και συντηρητικών σχολιαστών, που καταδίκάζαν τις χυδαίες πρακτικές δικαστών και εισαγγελέων.

Η υπόθεση της Ηριάννας, όπως και αρκετές ακόμη φρονηματικές και απόλυτα πολιτικές τοποθετήσεις δικαστών, προκαλούσαν σχόλια από πολιτικούς. Μάλιστα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είχαν μόλις συνυπογράψει κοινή δήλωση στην οποία χαρακτήριζαν την απόφαση του δικαστηρίου «πρωτοφανή» και «βαρύτατη».

Ο Σκέρτσος βρισκόταν προφανώς σε άλλο στρατόπεδο.

Τι έλεγε όμως το κείμενο του Μανιτάκη που πόσταρε ο Σκέρτσος; Ότι μόνο απολυταρχικά, θεοκρατικά και δεσποτικά καθεστώτα δεν αναγνωρίζουν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Μόλις τρία χρόνια αργότερα, τώρα που δεν είναι δεξί χέρι του προέδρου του ΣΕΒ αλλά δεξί χέρι του Μητσοτάκη, παρενέβη εναντίον της εισαγγελέως στην υπόθεση Τοπαλούδη. Όταν μάλιστα τον κατηγορήσαν για ωμή παρέμβαση του Μαξίμου στη λειτουργία της δικαιοσύνης δήλωσε ότι ήταν προσωπικό σχόλιο. Προσωπικό σχόλιο του υφυπουργού παρά τω πρωθυπουργώ.

Για όσο διάστημα παραμένει στη θέση του το θεωρούμε σχόλιο του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη.

Η ολομέτωπη επίθεση του Σκέρτσου στην εισαγγελέα και η γενικότερη στάση αρκετών πολιτικών, δικαστικών και δικηγόρων αποδεικνύουν τις πραγματικές επιδιώξεις τους. Δεν τους ενόχλησε το γεγονός ότι υπερέβη τον ρόλο της (για το οποίο θα μπορούσαμε ίσως να συμφωνήσουμε) αλλά ότι το έκανε υπέρ των αδυνάτων και εναντίον των ισχυρών.

Τους εξόργισε ότι συμπεριέλαβε στην αγόρευσή της ταξικά στοιχεία για τους δράστες και τους τρόπους με τους οποίους επιχειρούσαν να συγκαλύψουν την υπόθεση.

Αν ενδιαφέρονταν για την δικαιοσύνη θα είχαν βγει μπροστά όταν οι δικαστές και οι εισαγγελείς προσπαθούσαν να κατασπαράξουν την Ηριάννα και τον σύντροφό της. Θα είχαν εξεγερθεί όταν η εισαγγελέας Αδαμαντία Οικονόμου ξέπλενε τον ναζισμό στη δίκη της Χρυσής Αυγής (και τι σύμπτωση που ήταν η ίδια εισαγγελέας στην δίκη-παρωδία του Τάσου Θεοφίλου, ο οποίος φυσικά αθωώθηκε όπως και η Ηριάννα).

Επιμένουμε ότι η συναισθηματική τοποθέτηση της εισαγγελέως στην υπόθεση Τοπαλούδη δεν ήταν η ενδεδειγμένη και τελικά αδυνάτισε αντί να ενισχύσει τη θέση της. Αυτό δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίζει όμως από τους πραγματικούς εχθρούς αυτή της κοινωνίας: Ανθρώπους σαν τον Σκέρτσο – ο οποίος αφού πέρασε από το γραφείο του Στουρνάρα και του Πικραμμένου – κατέθεσε αγωγή στο ΣτΕ για να ακυρώσει την αύξηση του κατώτατου μισθού. Και φυσικά ανταμείφθηκε για αυτό μεταπηδώντας από τον ΣΕΒ στο Μαξίμου.

Ένας υπάλληλος των Ελλήνων βιομηχάνων που είχε το θράσος να κουνά το δάχτυλο για την διάκριση των εξουσιών.

15/05/2020

Πηγή: info-war.gr